

יא' נער חשוון
יום פטירת רחל אמונו

יוצא לאסס בעקצוג"ק...
אנא רח

אבות ואמהות האומה של עם ישראל
היו כולם ענקי אמונה ומידות,
דמויות הוד ופאר שמעשיהם שימשו ככוכבים
בחשיכה בדרכו של עם ישראל.
אך המדרש מעיד,
שרחל אמנו היתה מיוחדת מכולם.

מה היה מיוחד בקי, אמא רחל?

במה זכית את, שאחריים לא?

A pair of hands, silhouetted against a warm, golden sunset sky, gently holds a glowing, luminous orb. The hands are positioned on either side of the orb, with fingers slightly curled. The background is a soft, out-of-focus sunset with warm orange and yellow tones. The text is overlaid on the image, centered between the hands and the orb.

במסע הזה נעמיק במידותיה ופעולותיה של
אמא רחל

וננסה גם אנו, הקטנות,
להיכנס תחת סינרה של אמא רחל,
להידבק בה, להתקרב,
לגדול לאור דמותה...

יוֹכָזֶבֶד אֵלֶּיךָ...

דיבור

שתיקה

מה הכי טוב???

כמובן שהתשובה היא- תלוי...

דיבור

כח הדיבור מיוחד רק לאדם ונותן לו עליונות
על כל הקיים בטבע
מאפשר לנו תקשורת
מאפשר לנו לשמח זה את זה,
לקיים מצוות ואהבת לרעך כמוך
יש מצוות שכרוכות בדיבור

VS

שתיקה

מבטאת שליטה וחכמה
מונעת מצבים מביכים
מונעת דיבורים שליליים ופגיעות
בזולת (לשון הרע לא מדבר אליי...)

אסכס בקיצור:

הדיבור הוא יכולת
מופלאה ועימו יש אחריות
גדולה!

השליטה על הדיבור היא
היא המפתח!

החכמה היא לדעת מתי
לדבר ומתי לשתוק... מתי
לכתוב ומתי להמנע
מכך...

משגפים בגוויל אישיל:

מי מאיתנו חוותה חוויה כזו- שמישהו
אמר עליה/ כתב עליה/ פרסם עליה
משהו שהיא עשתה...?

מי מאיתנו חוותה חוויה כזו- שלא
מבינים אותה ומפרשים אותה
לרעה?

ב"ח

יום חמישי ו' תשרי.

היום הופץ סרטון על מתיחה שעשתה כיתה שלמה למורה שלה.
הבנות שינו את שמן ל"מתחבר" והמורה המסכנה מנסה להבין מה הבעיה...

התלמידות-שהיו ב-"היי" של הבדיחה-

לא שעו להפצרותיה של המורה שביקשה שתפתחנה מצלמה.

וכן.. הבנות הללו היינו אנחנו...לצערינו...

הכל התחיל מבדיחה קטנה ונטולת כוונות זדון שהגיעה לממדים מפלצתיים!
בדיחה קטנה, סרטון קטן, שעבר לקבוצה של הכיתה ומיד אחר כך, לקבוצה של
השכבה...

ואנחנו בתוך החוויה עדיין לא מבינות את גודל האסון. הבעיה.

הסרטון עבר, הבדיחה נשכחה מי חשבה שהיתה בה בעיה כה חמורה?!

והיום הקבוצה לא הייתה שקטה לשנייה תמונות ועידכונים הגיעו אלינו מכל

המקומות. וואצאפ, פייסבוק, רשתות חברתיות ואנחנו המומות!

איך זה קרה? זו הרי הייתה רק בדיחה! בדיחה שיצאה מכלל שליטה!! בדיחה שהפכה

לעצובה! בדיחה שאגרמה צער, כאב והמון עוגמת נפש!

שיחה עם המנהלת, מחנכת ויועצת השכבה הביאה אותנו להבנה מעמיקה יותר

במעשה שעשינו, שהוא לא יעשה!...

והפעם, נוספה גם חרטה אמיתית מהלב!!

תוהות איזה דבר יכפר על מעשה שכזה ולנו אין מענה...

אין לנו בכלל מושג אם מעשה כזה יכול בכלל להתכפר...

אז בכל אופן, אנחנו רוצות לבקש סליחה הכי אמיתית וכנה בעולם מהמורה, בעלה

משפחתה, ילדיה, נכדיה, אחיותיה, וכל מי שקשור אליה ונפגע, ובצדק!

סליחה!!! 🙏

ויש לנו בקשה קטנה... אנחנו ממש רגע לפני יום הכיפורים... בואו וניקח את המעשה

שעשינו שלא הוסיף טוב בעולם ועכשיו נפיץ אור ונחזק את הטוב...

לכל אחד יש את ההוא שעדיין לא סלח לו את ההיא שעדיין פגועה-לכו ותבקשו

סליחה! וגם במידה ואתם חוששים שאולי פגעתם, לכו והתנצלו! רק טוב יצא מזה!

שלא יקרה לכם מה שקרה לנו! 😞

מקוות שזה מה שיהפוך את העולם שלנו לעולם ששוררים בו השלום והשלווה.

מורה אהובה ויקרה, את המורה הכי מקסימה ומיוחדת בעולם! 💖

קרה לך משהו שלא מגיע לך כלל וכלל!! סליחתנו העמוקה אליך שלוחה,

ותקוותינו שהצלחנו לאחות ולו במעט את הפצע שאנחנו יצרנו!!

סליחה סליחה סליחה

ושבעז"ה נכתב ונחתם לשנה טובה ומתוקה!

שבת שלום ומבורך! 🌹

אם נשתדל לחשוב יותר לפני שאנו אומרות או כותבות משהו על הזמית-
נחסוך לעצמנו ולאחרים כאב, חרטה וצער...

SORRY

בגני את עצמך - דיאלוג מהגיים

1. יוון... איך סיבכה אותך היילדה הזאת...

טל ביקשה ממך את מחברת מנה להשלים חומר ונתת לה, הלהרת אותה שמחר יש מנה
ושלא תשכח! והיא, החצופה הזו, פשוט לא באה למחרת... את פשוט שונאת חסר לך חומר
והמורה בטח תתעצבן עלייך - מה את עושה?

א- מתקשרת אליה וזורחת עליה שהיא חסרת אחריות ובחיים לא תתני לה שום דבר
מהמחברות שלך. ולא שוכחת גם להזכיר לה שהיא כפויית טובה כי את עשית לה טובה
והיא החליטה לך רעה! כשהמורה שואלת בטוח תגידי לה מה קרה ושלם באלף טל, וסידעו
כל הבנות עם מי יש להן עסק!

ב- את תגידי לה כבר כשתראי אותה מה דעתך על חוסר האחריות שלה, ותבטיחי לעצמך
שילדה הזאת את לא עוזרת בחיים!

ג- אומרת לעצמך שבטוח לו היתה תקלה לא מכוונת ובטוחה שיש הסבר הגיוני למה שהיא לא
מקיימת את ההבטחה להחזיר את המחברת. את חושבת שבאמת, כדאי שתתקשרי אליה
לשאול מה שלומה? אולי יש לה איזו בעיה שאת יכולה לעזור בה?

איזו פאדיחה! בושות... האמצע פערלעך פארן עקליבא, החליטה החברה הכי טובה שלק
לשתף את כולם בחוויותיכן המשותפות ולא דיילעך עס על הצובדה ש.. את צומדת
לעבור ניתוח לשיפוץ האף... כולם נקראו מצחוק על חשבונך,

מה תעשי?

א-החברה הכי טובה? בחייך לא מדברת איתה יותר! עס לי יש כמה סודות לספר
עליה, איזו חוצפנית, ללכת ככה ללכלך עליי... עס אני אמצא את ההלדמנות לפעם
אותה מול כולם! היא לא תצא מחייכת מהסיפור הזה, ואם עלי צחקו, אני כבר
אראה לה מה לה...

ב-נפצת עד עמקי נשמתך, לא מדברת איתה יותר בחייך! אחרי הפערלעך אני כבר
אמצא חברים אחרות לספר להם איך היא פצעה בי ואם אעלה פוסט שמתאר את
ההתנהלות של ה"חברה הכי טובה שלי", וכמובן שאדבר עם המורה והמדריכה שידעו
אילה סול של בן אדם היא...

ג-נפצתי, לה לא היה במקום והיו לי פדיחות. אני בטוחה שהיא לא התכוונה וזה יצא
לה בטעות... בטח היא עס מתחרטת. אדבר איתה, אומר לה כמה נפצתי ואעצמה
יש לה להעיד, אולי נוכל ביחד לתקן את השטות הזו.

אינה מתח,....תיכף מודיעים לכם מי נכנס להדרכה ולאינה שבת- את חולמת על שבת מצפויים, יש לה כבר קשר מצולח עם הבנות ובטוח שיהיה קליק ופיצוץ של הדרכה, עם שום שבת אחר אין לה קשר כלל, את מרשימה שלה לה, מקווה שהמדריכות הבינו את זה.

החברה הטובה שלך מתקשרת ומספרת לה שהיא הרגע יצאה מהשיחה עם המדריכה ואת לא תאמיני אבל שיבצו אותה להדריק את מצפויים...היא מקווה שלה בסדר מצידק...

א- בסדר מצידק! אני הופכת את כל הצולח! לא מדברת יותר עם המדריכות האלה, מה הן חושבות לעצמן? הן ידעו כמה את רוצה את השבת הלה ואת החניכה הכי משקיענית שלהן! ממש חוצקה מצידק! את לא תוותר, אין סיכוי שלא יתנו לה להדריק את השבת שאת רוצה! איך הן העלו לעשות לה את זה??? המדריכות האלה גמרו אצלך! מעכשיו רק קרירות, ושום יחס נחמד מצידק! את לא צבועה! ואם החברה החמודה הלו שלך...שקווה שאת בסדר עם זה...אם היא היתה חברה טובה באמת היא בכלל לא היתה מסכימה לענוה לה את השבת, את לא תשכחי לה את זה...

ב- אינו אכילה, אני לא מאמינה שהמדריכות עשו לי את זה! אני חייבת ללכת לדבר איתן על זה! אני אסביר להן שום ואם לחברה שלי שלה כ"כ כואב ומאכילה אותי! למה הן העדיפו אותה? אני החניכה הכי משקיענית שלי והיו לי זיכרונות אחרות מהן...כנראה שלא הבנתי מי הן באמת...אני כבר אלה להיד להן מה אני חושבת ואני לא מוותרת, גם אצטרק שאמא שלי תדבר עם ראש העיר!

ג- ממש מבואסת, כי פיתחתי זיכרונות, אבל מאמינה שהמדריכות יודעות מה הן עושות ומאמינה שהכל טוב...אז אני אשתדל לשמח בחלקי ואולי יהיה לי טוב יותר עם השבת שלי!

זהו, ההכנות הושלמו.

את יושבת בחדר ילדותך, לצדך מונחת השמלה הלבנה.

מחייכת לעצמך חיוך קטן, סוף סוף החלום המתוק עומד להתגשם.

אחר תנשאי לו, ליצק. האיש שלו נוצרת, את ידעת זאת מהרגע שפגשת אותו על יד הבאר...

את עוצמת עיניים ומדמינת את הבית שלכם, איך אתם יושבים יחד לשולחן השבת ומסביבכם הילדים. בחלום שלך כולם מחייכים.

את יודעת שממחר לא תצטרכי לסגול יותר את הרוח והאכזריות של בית אביך, תקימי עם יצק בית כשר וטהור, מלא קדושה.

את מתרגשת במחשבה על יצק הצדיק, מתארת לעצמך את הקשר הקרוב והשיתוף האמיתי ברחשי לבב הכמוסים.

את כבר מריחה את הארוחות שתבשלי בשבילו...

כל החלומות עומדים להתגשם מחר בערב.

כמעט ונצמחות העיניים העייפות והנה היא נכנסת...

מה קורה פה? מדוע היא מתייפחת, לאה?!

את מנסה להריץ את אחותך היקרה, מלספת, מנסה להזין מה קרה לה.

אלל היא לא מפסיקה לבכות... מה קרה לה?

היא מספרת לך!

ברגע אחד מתנפץ החלום שלך לרסיסים...

לא ייתכן!

אבא שלך התליט להתליץ ביניך, הוא התליט שלא את תינשאי ליצק, אלא לאה, אחותך.

איך הוא יכול לעשות את זה? הוא הבטיח! הרי יצק עבד בעבורך שבע שנים,

איך הוא יכול לעשות את מעשה הרמיה הזה?

לא יקום ולא יהיה! הרי ידעת מה יכול לעולם אבך...

כבר סיכמת עם יצק סימנים, כבר הסכמתם ביניכם עליהם, איש לא יודע אותם מלבדכם,

אבך לא יכול לראות את יצק...

אבל לאה... היא לא מפסיקה להתייסח...

היא מאררת בבכי, מתחננת לפניך שלא תתני לה להיות ללא ולבזבז בפני כל הקהל, עת יעקב יגלה את מעשה הרמיה...

מה היא מבקשת ממך?!

שתמסרי לה את הסימנים?!

איך תעשי דבר כזה? במו ידייך תשיאי אותה עם יעקב אהובך?

הבכי שלה נשע ללבך, אינך יכולה לראות בצורה, לא תוכלי לשאת את בוסתה...

מה תעשי עכשיו?

לסוף...

את אוותרת...

את מילה לא את הסוף...

לא יוצאת מאושש קמה מן החזר.

ובחזר נותרים רק את, שמה לבנה וחלום מנופל לרסיסים.

והשתיקה הלו...היא הלכות הדולה שלק, אמא רחל.
אימדת אותנו שאפסר.

אפסר אהתאה,

מאפסר אצורה,

אם כשאנחנו צודקים,

אם כשכואה לנו,

אפסר וצריק אשתוק ואשמור על כבוד הלוואת.

בצרך שמעתי מעשה...

ר' יוסל גוי בעיירה בפולין, ככל היהודים גוי בדואק ופרנס בקושי את משפחתו ע"י פרטו היחידה ומספר כבשים קטן וזו גרנצולות. אחראת הדואק שמר ר' יוסל במעט שיש לו ובבנו ובנותיו המרוויס אולו למת יהודית.

באחד הימים גש ר' יוסל שמשהו אינו כשורה. הוא בטוח שאחמול היו עשר גרנצולות בולו אך כעת הוא מוצא רק גשע... מהפס כרובי האול ובצרי, אולי כרהה הגרנצולות? ילדיו מהפשים אך הטיפושים מסתיימים ללא גוצאות. "לא נורא", גושב אעצמו ר' יוסל, "מי שפרנס את משפחתי ע"י עשר גרנצולות יפרנס אותה גם ע"י גשע וסמ מבטחו בבוקר עולמים.

לאחר כמה ימים מבין ר' יוסל בהעלמות של גרנצולות נוספת... לא ייתכן, מה קורה כאן? אולי יש כאן יד מזידה? יד מזיקה? מהליט ר' יוסל לשמור היטב על שמונה הגרנצולות שלו- ומהליט אעשות מארבי, בלילה אינו יסן, מסיקף כל העת על פתח הגצר כדי לראות- האם מישהו מתגנב לנצרו וגנב גרנצולות? אך הלילה עבר ואיש אינו נכנס למצר...

בבוקר המחרת הולך ר' יוסל לבית הכנסת אגפיליה כשהוא ע"ף וספוף ופוגש בידידו- שכנו ר' קאמאן.

"מה אד, ר' יוסל? מדוע אתה נראה כך?" ור' יוסל מתנה צרנו ומתמהגו בפני השכן... וזה מהנהן כמבין לליבו... משתף איתו ר' יוסל במעקב הכושל של הילדה הקודם ובערו מציע לו להצטרף אל המעקב הבא... ר' יוסל שמח על העזרה המוצעת ובלילה הבא הולך את משמרו המעקב עם גברו ר' קאמאן.

גם בלילה הזה לא נמצא הגנב אבל גם התנגדו לא נעלמו ור' יוסל מתחיל לשכוח מהעניין ולומר על המעקב בלילה הבא... מי יודע? אולי עבר הגנב המסתורי אחר אחר או אע"פ אחר?

אחריה הצטרף גם שר משה ר' יוסל שהשינה עמה או בתנגדו נוספת שהיתה ואיננה בלילה.

נוסף ר' יוסל באשטו הצדיקת והיא מציעה או אסקוב אחר המתרגם מתוך האל
עצמו- אולי לא הבין בגלל כשצפה בו מתוך הבית...
ובזירה הזה אכן מתין ר' יוסל גרישית מסתגר בתוך האל...

באמצע האיזה מרגיש ר' יוסף ברגשין אהם המגין, הוא צופה וממתין לראות מי
מסגובב באלו התרגולות שלו בשעה זו ואולי תרגולת תמימה בידיהם - הוא נדהם
לגלות את זהות הגלג שאינו אחר מאשר ר' קאמן, שכלנו וידידיו!!! ר' יוסף ההמוס
נשאר אהסתר ויוצא מהאלו הרבה אחרי צאת הגלג, הוא המוס וכוואב, פגוע
ודואג ומעיר את זוגתו הגכמה כדי להיוועץ בה...

יולבים בני הזוג ומשוגעים עד אור ראשון.

מה יעשו בבוקר? איך יטפלו בבטיית הגניבות ובגלג?

כשעולה אור ראשון ומגיעה זמן תפילת שחרית.

הגאטע מתקבלת בביגס של בני הזוג.

מיצ לאר העפילא מתייל ר' יוסל בהכנות- עילוי למכור את כל רכושו
ולגייס את הממון הדרוש להגירת המשפחה שלו לאמריקה. בני הצוג
הביןו שלמילוי כרציל לאר המעשה לא יוכלו אך הגליטו שלא להעמית עם
קאמן שכנס. גוך גודשים ספורים היגרה המשפחה לאמריקה הרחוקה
והשאירה מאמר את העיירה, הגרנגולא, ידידהם ומכריהם. דמעות עלו
בעיני כולם, הפרידה ממולדתם היגה קשה אך הסיפוק והגעגול שגשו
פיצו אותם.

המשפחה הגיעה לאמריקה ולאחר גבלי הקליטה, הגלה גייס גודשים
ושלווים.

אך לא כך היה בעיירה, רוגות מאמה נשבו מחרמניה ואיימו על כל
היהודים באירופה. גוך זמן קצר כבשו הנאצים את פולין וכשהגיעו
לעיירה, לא השאירו בגיים ולא יהודי אחד מכל בני העיירה.

היהודים שניצלו היו ר' יוסף ומשפחתו.

שכל רגישותם, אצילותם ומידותיהם הטובות כיממו עליהם מן השמיים...

משימה אישית - אס אתה מאמין שאפשר לקלקא...

נחשוב על מקרה שבו ציערנו את הזולת בכוח הדיבור (או
הכתיבה),

האם יש אפשרות לתקן? האם ניתן לפייס?

ואולי הגיעה השעה לעשות זאת...?

משימה קצב/ג'א

בואו ננסה יחד את הסיסמה שלנו בעד לשון הטוב...

ונגד לשון הרע!

ועם כל זאת- חשוב להדגיש כי יש פעמים ששתיקה היא פסולה:

■ **לא שותקים כשמישהו פוגע בי (פיזית או מילולית)!**

■ **לא שותקים כשפוגעים במישהו אחר!**

■ **לא שותקים כשכואב בבטן ומשהו מטריד אותנו, מחפשים את מי**

לשתף ועם מי להתייעץ!